

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Michaely Bejčkové a soudců Ondřeje Mrákoty a Vojtěcha Šimíčka ve věci žalobkyně: **BG Technik cs, a. s.**, U Závodiště 8, Praha 5, zastoupené daňovým poradcem Ing. Zdeňkem Urbanem, Jungmannova 319, Jičín, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel**, Budějovická 7, Praha 4, proti rozhodnutí ze dne 19. 1. 2017, čj. 4372/2017-900000-304.7, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 9. 3. 2020, čj. 5 Af 12/2017-172,

t a k t o :

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 9. 3. 2020, čj. 5 Af 12/2017-172, **se ruší** a věc **se vrací** městskému soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

[1] V této věci se NSS zabýval sazebním zařazením elektrického vozíku. Sporné bylo, zda jde o „vozík pro invalidy“, na který by dopadalo nulové dovozní clo, nebo zda jde o vozidlo určené pro přepravu osob obecně, na které by dopadalo clo desetiprocentní. Po odpovědi Soudního dvora na předběžné otázky NSS rozhodl, že o vozík pro invalidy nejde.

1. Popis věci

[2] Celní úřad pro hlavní město Prahu doměřil žalobkyni clo za dovoz elektrických vozíků SELVO 4800, a to za období od července 2013 do září 2015. Žalobkyně v celním prohlášení totiž deklarovala zboží jako *vozík pro invalidy, též s motorem nebo jiným mechanickým pohonným zařízením*; ostatní, který spadá pod položku 8713 10 00 kombinované nomenklatury [příloha I nařízení Rady č. 2658/87, o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku] se sazbou cla 0 %. Celní úřad ale zboží posoudil jako *vozidlo speciálně konstruované pro jízdu na sněhu; speciální vozidlo pro přepravu osob na golfových hřištích a podobné vozidlo*, které spadá pod položku 8703 10 18 KN se sazbou cla 10 %.

Proti rozhodnutí celního úřadu podala žalobkyně odvolání, které Generální ředitelství cel (GŘC) zamítlo.

[3] Žalobkyně napadla rozhodnutí GŘC žalobou u Městského soudu v Praze. Ten žalobě vyhověl, rozhodnutí o odvolání zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení. Spornou otázku, zda vozík spadá pod číslo 8713 KN, nebo pod číslo 8703 KN, už podle městského soudu vyřešil NSS ve vztahu k jinému období (rozsudek ze dne 27. 6. 2018, čj. 4 Afs 125/2018-38). Městský soud proto věc posoudil stejně. I podle něj jde o „vozík pro invalidy“ podle čísla 8713 KN. Navzdory tomu, že vozík nesplňuje některé znaky podle vysvětlivek nebo má oddělený řídicí sloupek (což jej podle vysvětlivek z tohoto čísla KN vylučuje), zůstává podstatné, že vozík má prvky ulehčující invaliditu a je určen pro držitele průkazů TP, ZTP a ZTP/P, jak vyplývá z rozhodnutí Ministerstva dopravy o schválení technické způsobilosti. Nařízení Komise č. 718/2009 se na vozík nepoužije, protože ten má – na rozdíl od vozidla tam popsaného – speciální prvky ulehčující invaliditu.

2. Argumenty stran v kasačním řízení

2.1 Kasační stížnost

[4] Proti rozsudku městského soudu se GŘC brání kasační stížností.

[5] Napadený rozsudek je prý nepřezkoumatelný. Městský soud zejména vůbec nezkoumal znaky a vlastnosti vozíku, jen uvedl, že vozík má speciální prvky ulehčující invaliditu, aniž vysvětlil, které znaky by to měly být. S argumentací GŘC proti jednotlivým tvrzením žalobkyně se městský soud v podstatě nijak nevypořádal. Stejně tak nereagoval ani na řadu dalších argumentů a námitek, které GŘC vznášelo.

[6] Dále je prý napadený rozsudek vnitřně rozporný. Městský soud na jednu stranu odkázal na rozsudek NSS, z něhož vyplývá, že kritériem pro sazební zařazení zboží může být i způsob, jakým výrobcí či prodejci zboží nabízejí na trhu. Na stranou druhou však odmítl přihlídnout ke způsobu inzerce vozíku ze strany žalobkyně – uvedl, že podstatné je objektivní posouzení znaků a vlastností vozíku (které však neprovedl).

[7] GŘC argumentuje, proč by měl být vozík SELVO 4800 na základě svých objektivních znaků sazebně zařazen do čísla 8703 KN, nikoli do čísla 8713 KN.

[8] Předně odkazuje na vysvětlivky k číslu 8713 KN i HS (Harmonizovaného systému), ze kterých vyplývá, že aby bylo možné vozidlo sazebně zařadit do tohoto čísla, musí být speciálně konstruováno pro přepravu invalidů a mít tomu odpovídající znaky a prvky ulehčující invaliditu. Vysvětlivky sice nemohou měnit dosah jednotlivých čísel a položek KN a nejsou právně závazné, ale představují významný výkladový prostředek zajišťující jednotné používání společného celního sazebníku. Z vysvětlivek k číslu 8713 KN je patrné, že do tohoto čísla by neměla být zařazována vozidla typově srovnatelná s vozíkem SELVO.

[9] Dále GŘC odkazuje na rozsudek ze dne 22. 12. 2010, C-12/10, *Lecson Elektromobile*; v něm Soudní dvůr vycházel z vysvětlivek k číslu 8713 KN, podle kterých jsou z tohoto čísla vyloučena vozidla s odděleným, nastavitelným sloupkem řízení. Nikde naopak neuvedl, že

pokračování

by tento požadavek vysvětlivek nepřipustně zužoval či měnil výklad čísla 8713 KN. Tehdy Soudní dvůr rozhodoval o sazebním zařazení vozidla podobného vozíku SELVO a celou řadu znaků, které jsou oběma vozidlům společné, posoudil tak, že nejde o prvky ulehčující invaliditu.

[10] Tyto závěry nebyly překonány ani rozsudkem ze dne 26. 5. 2016, C-198/15, *Invamed Group*, ve kterém Soudní dvůr posuzoval obdobné vozidlo a žádné z jeho znaků neoznačil za prvek ulehčující invaliditu. Oba rozsudky jsou provázané a shodují se v tom, že rozsah čísla 8713 KN je třeba vnímat spíše úzce. Soudní dvůr ve věci *Invamed Group* jednak odkázal na rozsudek *Lecson Elektromobile*, a tak své dřívější závěry potvrdil, jednak své úvahy doplnil o výklad pojmu „invalidé“ a výrazu „pro invalidy“. Sice obecně uvedl, že vysvětlivky nemohou změnit výklad čísel a položek sazebníku, ale neoznačil z vysvětlivek k číslu 8713 KN nic konkrétního, co by výklad tohoto čísla měnilo.

[11] GŘC podrobně rozebírá jednotlivé znaky sporného vozíku a vysvětluje, že žádný ze znaků nepředurčuje vozík k použití (nebo dokonce k výhradnímu použití) invalidními osobami, respektive že nejde o speciální prvky ulehčující invaliditu. Jde o znaky, které jen poskytují pohodlí při nasedání či jízdě každému uživateli; nečiní však vozík nepohodlným či jinak nevhodným pro neinvalidní osoby.

[12] Ze znaků popsanych ve vysvětlivkách k číslu 8713 KN splňuje vozík jen šířku do 80 cm, dvě sady kol dotýkající se země a doplňková kola proti naklánění. Nesplňuje naopak požadavek na maximální rychlost (do 10 km/h), nemá žádné speciální prvky k ulehčení invalidity a v rozporu s požadavkem vysvětlivek se ovládá pomocí odděleného, nastavitelného řídicího sloupku.

[13] I kdyby GŘC odhlédlo od toho, že vozidla s takovým sloupkem jsou z čísla 8713 KN vyloučena (protože by šlo o nepřiměřeně zužující požadavek), stejně by vozík do tohoto čísla nepatřil. Jde o univerzální dopravní prostředek, splňující veškeré podmínky, které dopadají na vozidla pro provoz na pozemních komunikacích, a určený pro použití kýmkoli. To je patrné z jeho konstrukce (zpětná zrcátka, hlavní a brzdová světla, směrovky). Vozík sice má určité prvky, které usnadňují jeho použití osobám se sníženou schopností chůze, například seniorům či osobám s jistou mírou invalidity (otočné a polohovatelné sedadlo, možnost nastavit ovládání jednou rukou); nejde však o prvky, které by uzpůsobovaly vozík speciálně pro invalidy, a už vůbec ne o prvky, které by z vozíku dělaly dopravní prostředek určený výhradně pro invalidy a nepoužitelný pro ostatní (neinvalidní) osoby. Právě naopak: vozík je svým vzhledem, výbavou, rychlostí, bezpečností a pohodlností vhodný a bez jakýchkoli omezení či nutných úprav použitelný pro velmi široký okruh osob.

[14] Naproti tomu invalidní vozíky ve smyslu čísla 8713 KN jsou zřetelně navrženy pro osoby, jimž zdravotní stav neumožňuje pohybovat se samostatně. Speciální konstrukční prvky umožňující jejich užívání invalidním osobám zároveň činí tyto vozíky nepoužitelnými pro ostatní (neinvalidní) uživatele. SELVO je však sériově vyráběné vozidlo, jehož konstrukce je uzpůsobena jen pro zvýšení pohodlí starších a hůře se pohybujících osob. Žádnou speciální úpravu pro použití invalidními osobami nemá, oproti invalidním vozíkům má naopak řadu „omezení“ – pro invalidy může být příliš rychlý, kvůli svým rozměrům a hmotnosti znemožňuje či výrazně ztěžuje cestování hromadnými dopravními prostředky,

použití výtahů, schodolezů, nájezdových ramp atd. Celkově je patrné, že pro osoby s nejvyšším stupněm invalidity (ZTP/P) vozík vhodný spíše není.

[15] Účel použití výhradně pro invalidy (resp. pro držitele průkazu TP, ZTP a ZTP/P) žalobkyně jen opakovaně tvrdí, objektivně zjištěné znaky a vlastnosti však svědčí o opaku. Listiny, kterými žalobkyně takový účel dokládá (rozhodnutí a osvědčení Ministerstva dopravy o schválení technické způsobilosti), pak byly vydány za zcela jiným účelem, a to orgány, které nejsou příslušné k posuzování sazebního zařazení zboží.

[16] Sazební zařazení vozíku do čísla 8713 KN je v rozporu dlouhodobou a ustálenou praxí nejen v rámci EU, jak vyplývá z databáze závazných informací o sazebním zařazení (ZISZ) dostupné na webových stránkách Komise, ale i v rámci Světové celní organizace. Výbor pro HS – jako odborný orgán této organizace – zařadil vozidlo s téměř shodnými znaky jako vozík SELVO do položky 8703 HS. Stejně tak Výbor pro celní kodex – jako odborný orgán Komise – zařadil jiné srovnatelné vozidlo do položky 8703 KN, protože nebylo speciálně určeno pro dopravu zdravotně postižených osob a nemělo žádné speciální prvky ulehčující invaliditu. Svým nařízením č. 718/2009 pak Komise právně závazným způsobem určila, že toto vozidlo nelze považovat za invalidní vozík a že znaky shodné s těmi, které žalobkyně vyzdvihuje (seřiditelné sedadlo, kola proti naklánění), nelze považovat za speciální prvky ulehčující invaliditu. Žalobkyně z vozíku SELVO dělá vozík určený pro invalidy pouhým pojmenováním; dosud však neuvedla žádné znaky či vlastnosti, kterými by se lišil od vozidel posouzených výbory a díky kterým by se o vozík speciálně určený pro invalidy skutečně jednalo. I městský soud jen převzal tvrzení žalobkyně a neuvedl, které konkrétní znaky vozíku považuje za prvky ulehčující invaliditu.

[17] V důsledku ignorování stanovisek odborných orgánů Světové celní organizace a EU a praxe v jiných členských státech vzniká neodůvodněná nerovnost mezi žalobkyní a ostatními dovozci, kteří obdobné zboží dovážejí do jiných členských států a na rozdíl od žalobkyně z něj musejí platit dovozní clo. Pokud celní orgány pod vlivem judikatury začnou sazebně zařazovat vozíky jako SELVO do čísla 8713 KN se sazbou 0 %, stane se ČR dříve či později vstupní branou pro dovozy veškerého takového zboží do EU. Tím budou poškozeni nejen výrobci srovnatelného zboží usazení v EU, ale především ČR, neboť Komise a Výbor pro celní kodex na dodržování zavedené praxe trvají. Rozdíl mezi clem vybraným v ČR (0 %) a clem, které je podle Komise dlužné (10 %), tak bude muset být uhrazen ze státního rozpočtu.

[18] GŘC konečně trvá na tom, že v tomto případě se na sazební zařazení vozíku SELVO přímo použije nařízení Komise č. 718/2009. Nařízení o zařazení určitého zboží do KN má podle judikatury Soudního dvora obecnou působnost a použije se na veškeré totožné zboží. Může se také analogicky použít i na podobné zboží, aby byl zajištěn jednotný výklad KN a rovné zacházení s dovozci. Vozidla popsaná v nařízení č. 718/2009 jsou svými znaky a vlastnostmi natolik podobná vozíku SELVO, že nařízení použít lze. Městský soud je však použít odmítl, a to s odkazem na rozsudek NSS ve věci 4 Afs 125/2018. Tehdy NSS použití nařízení vyloučil na základě jedné věty z odůvodnění nařízení, kterou vytrhl z kontextu, aniž zkoumal a porovnával znaky a vlastnosti vozidel tam popsanych s vozíkem SELVO. Protože je otázka použití nařízení sporná, navrhuje GŘC položit Soudnímu dvoru předběžnou

pokračování

otázku, zda lze nařízení použít i na vozík SELVO, respektive do kterého čísla KN spadají vozíky se znaky a vlastnostmi jako SELVO dovezené v letech 2013–2015.

2.2 Vyjádření ke kasační stížnosti

[19] Žalobkyně souhlasí s posouzením městského soudu, který správně vycházel z dřívějšího rozsudku NSS ve věci 4 Afs 125/2018. GŘC netvrdí žádné nové skutečnosti ani nevznáší žádné nové námitky, proto má NSS rozhodnout stejně jako v předchozí věci.

[20] Rozhodujícím kritériem pro sazební zařazení zboží jsou jen objektivní znaky a vlastnosti, jak jsou definovány zněním čísel a položek KN. Ty jediné jsou závazné. Naopak vysvětlivky právně závazné nejsou; mohou přispívat k výkladu jednotlivých čísel a položek sazebníku, ale nemohou měnit jejich dosah. Kritériem pro zařazení může být i předpokládaný účel použití výrobku. V případě čísla 8713 KN je nutné posoudit, zda je vozík s ohledem na své objektivní charakteristiky a vlastnosti určen k užívání invalidními osobami a zda jde o „hlavní nebo logické“ použití vozíku (*Invamed Group*, body 22–24). Vozík SELVO je speciálně navržen a vyroben jako zdravotnický prostředek pro přepravu invalidních osob a jeho předpokládaným (tedy: hlavním a logickým použitím) zjevně je užívání těmito osobami. Nadto je podle rozhodnutí Ministerstva dopravy o schválení technické způsobilosti druhově zařazen mezi invalidní vozíky a určen výhradně pro držitele průkazu TP, ZTP a ZTP/P.

[21] Nařízení Komise č. 718/2009 se nepoužije, protože – jak vyplývá z rozsudku NSS ve věci 4 Afs 125/2018 – tam popsáný vozík zcela postrádá prvky ulehčující invaliditu, na rozdíl od vozíku SELVO. Stanovisko Výboru pro HS není právně závazné a nijak nepotvrzuje celosvětový přístup k sazebnímu zařazení tohoto typu vozíků do čísla 8703 KN (viz ostatně rozhodnutí britských soudů navazující na rozsudek *Invamed Group*, které zařadilo vozíky do čísla 8713 KN).

[22] Sporný vozík není obvyklým vozidlem pro přepravu osob bez zdravotního postižení. Jde totiž o malé a pomalé vozidlo určené pro přepravu jen jedné osoby. Osobám, které nejsou v chůzi omezeny, nepřináší konstrukce vozíku a jeho vlastnosti žádnou výhodu. Dokonce i pro ty, jejichž schopnost chůze je omezena (jen) nevýznamně, je praktičtější a rychlejší jít pěšky. Ani speciální prvky vozíku jim neposkytují žádnou výhodu, naopak je spíše odradí, protože osoby bez zdravotního postižení se pravděpodobně jen nerady vystaví riziku stigmatizace.

[23] Pokud by byl přijat závěr GŘC, že vozík sice mohou používat invalidé, ale že jej z různých důvodů a k celé řadě aktivit mohou používat i osoby, které žádným postižením netrpí, nebylo by pak možné do čísla 8713 KN zařadit ani běžný invalidní vozík v podobě kolečkového křesla, neboť i ten mohou používat zdraví lidé. Takový absurdní závěr je třeba odmítnout.

2.3 Replika GŘC

[24] GŘC v replice uvedlo, že když NSS ve věci 4 Afs 125/2018 odmítl na vozík SELVO použít nařízení Komise č. 718/2009, dalo podnět, aby se sazebním zařazením vozíku zabýval

Výbor pro celní kodex. Odkázalo na zápisy z jednání tohoto výboru, ze kterých vyplývá, že se členské státy (většinou jednomyslně) shodly na zařazení vozíku do čísla 8703 KN, a podle kterých nejsou pro zařazení podstatná technická osvědčení Ministerstva dopravy. I stanoviska výboru vyjádřená v zápisech přitom představují podle judikatury Soudního dvora významný prostředek k zajištění jednotného používání celního kodexu (mají podobné postavení jako vysvětlivky ke KN).

[25] Následně GŘC ještě repliku doplnilo – odkázalo na nové nařízení Komise 2021/1367 (vydané na základě návrhu Výboru pro celní kodex), kterým se vozík typu SELVO zařazuje do čísla 8703 KN. Byť bude mít nařízení právní účinky (jako právní předpis) jen do budoucna, Komise tento typ nařízení vydává za účelem sjednocení výkladu KN a jde v podstatě o „legální výklad“, respektive uzákonění správného výkladu KN. Může tedy působit zpětně – jako dodatečné potvrzení závěrů celních orgánů.

2.4 Duplika žalobkyně

[26] Žalobkyně s nařízením Komise nesouhlasí a považuje je za nesprávné. I kdyby správné bylo, je účinné až od srpna 2021, tedy šest let po dovozu zboží do ČR. Proto se v této věci nepoužije. Opačný postup by vedl k nepřipustné pravé retroaktivitě. Nadto je nařízení namířeno právě proti žalobkyni a je jen výsledkem dlouhodobé snahy GŘC o změnu vnitrostátní judikatury. Změna sazebního zařazení vozíku SELVO (respektive odmítnutí zařadit jej do čísla 8713 KN) by se pak projevila i v podstatném zvýšení jeho ceny; tím by se významně snížil okruh zdravotně postižených osob, které by si jej mohly pořídit.

3. Právní hodnocení

[27] Kasační stížnost je důvodná.

[28] Předně se však NSS vypořádá s námitkami nepřezkoumatelnosti a vnitřní rozpornosti napadeného rozsudku, které důvodné nejsou (3.1). Poté se bude zabývat samotným sazebním zařazením sporného vozíku, a to v návaznosti na odpověď Soudního dvora na předběžné otázky, které NSS v této věci položil (3.2).

3.1 Napadený rozsudek není nepřezkoumatelný ani vnitřně rozporný

[29] Napadený rozsudek není nepřezkoumatelný. Je pravda, že se městský soud nevyjádřil k několika dílčím argumentům, které GŘC uvedlo na podporu svého závěru, že vozík patří do čísla 8703 KN. Odkázal však na rozsudek ve věci 4 Afs 125/2018, ve kterém se NSS – na základě kasační stížnosti GŘC – zabýval sazebním zařazením téhož vozíku. Řadu argumentů, které GŘC uvedlo v řízení před městským soudem, uvedlo i v tehdejší kasační stížnosti, a NSS navzdory nim rozhodl, že vozík patří do čísla 8713 KN. Proto nelze městskému soudu vytýkat, že své rozhodnutí zdůvodnil právě tak jako tehdy NSS, aniž reagoval na všechny dílčí argumenty GŘC. Podrobnější odůvodnění by naopak vyžadovalo, pokud by se městský soud chtěl od dřívějšího (precedenčně závazného) názoru NSS o sazebním zařazení vozíku odchýlit.

pokračování

[30] Napadený rozsudek není ani vnitřně rozporný. Městský soud sice nejprve v bodě 51 uvedl, že jedním z kritérií pro sazební zařazení je i způsob inzerce zboží (rozsudek NSS ze dne 29. 11. 2012, čj. 5 Afs 27/2012-37, č. 2772/2013 Sb. NSS), ale pak v bodě 52 doplnil, že znění inzerce v tomto případě není podstatné, neboť vozík nese prvky k ulehčení invalidity a jeho hlavním účelem je usnadnit či umožnit pohyb tělesně postiženým. Ačkoli se tato úvaha zakládá na nesprávných závěrech (*o prvcích vozíku a jeho účelu – viz dále*), nelze ji v souvislostech rozsudku městského soudu považovat za rozpornou. Zkoumání způsobu inzerce zboží totiž není vždy nezbytně nutné. Nadto žalobkyně sporný vozík inzerovala jako „čtyřkolový elektrický invalidní vozík“ (č. l. 64 spisu městského soudu), proto by na výsledku nic nezměnilo, i kdyby městský soud v tomto případě považoval způsob inzerce za podstatný pro účely sazebního zařazení.

3.2 Vozík neodpovídá požadavkům vysvětlivek a není určen jen pro invalidy, proto nespadá do čísla 8713 KN

[31] Věcně jde o to, do kterého čísla KN patří vozík SELVO 4800. Ten vypadá takto^{*)}:

Jde o čtyřkolové vozidlo s elektrickým motorem o výkonu 800 W s dobíjením z běžné zásuvky 230 V. Rozměry vozíku jsou 1220/60/1250 mm (v-š-d), hmotnost je 108 kg, nosnost je 130 kg. Maximální dojezdová vzdálenost je 45 km, maximální dosažitelná rychlost 16 km/h. Vozík je jednomístný s polohovatelným a otočným sedadlem s područkami. Je vybaven odděleným řídicím sloupkem a elektromagnetickou automatickou brzdou působící na zadní kola. Ovládá se pomocí řídítek uzavřeného oválného tvaru umístěných na řídicím sloupku. Pomocí páček na řídítkách lze volit rychlost; řízení a rychlost vozíku lze ovládat jednou rukou. Přední a zadní část vozíku je spojena vodorovnou plošinou, na kterou může uživatel položit nohy. Vozík je dále vybaven dvěma sadami pneumatik, zpětnými zrcátky a předními, zadními i směrovými světly.

[32] Sporné mezi stranami je, zda jde o „vozík pro invalidy“ podle čísla 8713 KN, nebo o vozidlo určené pro přepravu osob obecně (spadající do čísla 8703 KN).

^{*)} <https://www.selvo.cz/elektricke-voziky-a-skutry/seniorska-ctyrkolka-selvo-4800/>

3.2.1 Rozsudek NSS ve věci 4 Afs 125/2018

[33] Jak zaznělo výše, sazebním zařazením téhož vozíku se NSS už jednou zabýval, a to ve věci 4 Afs 125/2018. Tehdy se ve shodě s Krajským soudem v Ostravě (rozsudek ze dne 22. 3. 2018, čj. 22 Af 78/2019-40) přiklonil na stranu žalobkyně. Rozhodl, že vozík je třeba na základě jeho technických vlastností a předpokládaného účelu použití zařadit do čísla 8713 KN. Vycházel přitom ze závěrů rozsudku *Invamed Group*, ve kterém Soudní dvůr dospěl k těmto závěrům:

- výraz „pro invalidy“ znamená, že vozidlo je určeno jen pro invalidy;
- skutečnost, že vozidlo mohou používat osoby bez zdravotního postižení, nemá vliv na jeho zařazení do čísla 8713 KN;
- vysvětlivky k této KN nemohou změnit výklad čísel a položek sazebníku.

[34] Protože GŘC při výkladu vycházelo jen z toho, že podle vysvětlivek k číslu 8713 KN nemohou vozidla zařazená do tohoto čísla mít oddělený, nastavitelný řídicí sloupek, postupovalo v rozporu s rozsudkem *Invamed Group*, a vozík v důsledku toho nesprávně zařadilo do jiného čísla. Zaměřilo se totiž jen na jeden jediný znak; další znaky, vlastnosti a účel ignorovalo. Vozík sice má – oproti běžným invalidním vozíkům – netypický vzhled, ale to nemůže vést k tomu, aby byl zařazen do jiného čísla KN. Rozhodující totiž je, že vozík je vybaven speciálními prvky k ulehčení invalidity a že jeho hlavní funkcí je použití pro držitele TP, ZTP a ZTP/P, jak vyplývá z rozhodnutí Ministerstva dopravy o schválení technické způsobilosti vozíku. To, že vozík mohou (teoreticky) používat i osoby bez zdravotního postižení, nemá na zařazení do čísla 8713 KN vliv. Takovému zařazení nebrání ani to, že vozík nemohou používat všichni držitelé TP, ZTP a ZTP/P. Nelze přijmout názor, že by vozík byl pro tyto osoby zcela nepoužitelný, respektive že by pro ně nebyl určen (4 Afs 125/2018, bod 11).

[35] GŘC i tehdy odkazovalo na nařízení Komise č. 718/2009, kterým byla dvě vozidla podobná vozíku SELVO sazebně zařazena do čísla 8703 KN. Podle NSS však nařízení nebylo použitelné, protože ani jedno z vozidel – na rozdíl od vozíku SELVO – nebylo speciálně určeno pro dopravu zdravotně postižených osob a nemělo žádné speciální prvky ulehčující invaliditu (4 Afs 125/2018, bod 12).

3.2.2 Předběžné otázky

[36] Desátý senát měl o správnosti závěrů čtvrtého senátu, které v nynější věci převzal městský soud, pochybnosti. Čtvrtý senát totiž vůbec nevzal v úvahu rozsudek *Lecson Elektromobile*, ve kterém Soudní dvůr posuzoval pojízdné skútry s obdobnými znaky a vlastnostmi, jaké má vozík SELVO. Dospěl k závěru, že tyto skútry je třeba považovat za prostředky pro přepravu osob obecně podle čísla 8703 KN: to proto, že měly oddělený řídicí sloupek, což je podle vysvětlivek vylučuje z čísla 8713 KN. Nadto nesplňovaly požadavek vysvětlivek na maximální rychlost (10 km/h), neboť mohly jet až 15 km/h. Soudní dvůr neshledal žádné prvky ulehčující invaliditu – plošina, na kterou může uživatel položit nohy, není podpěrou pro stabilizaci nohou; ochrana proti převrácení přispívá k pohodlnému užívání, ale nemá žádnou zvláštní funkci, která by invalidním osobám usnadňovala používání skútrů. Skutečnost, že skútry mohou případně používat i invalidní osoby, nebo že dokonce mohou

pokračování

být k jejich užívání upraveny, nemá na jejich sazební zařazení vliv, protože je k celé řadě jiných aktivit mohou používat i osoby, které netrpí žádným postižením, ale které se z různých důvodů přemisťují na kratší vzdálenosti raději jinak než pěšky, například jako hráči golfu nebo nakupující v obchodě (body 19–25).

[37] Dále desátý senát spatřoval podobnost mezi vozíkem SELVO a dvěma vozidly popsány v nařízení Komise č. 718/2009. Protože se vozík SELVO s oběma vozidly v podstatných znacích shoduje, měl by podle desátého senátu už jen proto spadat pod číslo 8703 KN. Tato vozidla také svými podstatnými znaky odpovídají skútrům, které Soudní dvůr ve věci *Lecson Elektromobile* zařadil do čísla 8703 KN. Na rozdíl od obou vozidel navíc skútry přesahovaly maximální rychlost (vozidla podle nařízení nebyla zařazena do čísla 8713 KN, i když nedosahovala ani rychlosti 10 km/h).

[38] Proto se desátý senát obrátil na Soudní dvůr s těmito předběžnými otázkami:

1. zda může být vozík zařazen do čísla 8713 KN navzdory vysvětlivkám, které z tohoto čísla vylučují vozidla s odděleným řídicím sloupkem a s rychlostí přesahující 10 km/h;
2. zda prováděcí nařízení Komise č. 718/2009 dopadá – kromě vozidel v něm popsáných – i na vozík SELVO (jak jej desátý senát popsal v předkládacím usnesení ze dne 19. 1. 2023, čj. 10 Afs 134/2020-114).

[39] Smyslem předběžných otázek také bylo, aby Soudní dvůr vyjasnil, jak vykládat neurčitý pojem „invalidé“, který v rozsudku *Invamed Group* vyložil pomocí neurčitého pojmu „nikoli nevýznamné omezení chůze“^{**}). Tím sice určil, že pojem nelze vykládat příliš úzce (nejde o „zdravotní postižení“ podle čl. 21 Listiny základních práv EU a směrnice 2000/78/ES; *Invamed Group*, bod 30), ale nenaznačil, jak široce jej ještě lze vykládat.

3.2.3 Odpověď Soudního dvora

[40] Na předběžné otázky Soudní dvůr odpověděl rozsudkem ze dne 28. 11. 2024, C-129/23 a C-567/23, *BG Technik*, v podstatě tak, že sporný vozík pod číslo 8713 KN *nespadá*.

[41] Soudní dvůr s odkazem na rozsudek ve věci *Invamed Group* zopakoval, že pojem „invalidé“ označuje osoby s nikoli nevýznamným omezením chůze. Výraz „pro invalidy“ znamená, že vozidlo je určeno jen pro invalidy. Skutečnost, že takové vozidlo mohou případně užívat osoby bez zdravotního postižení, nemá vliv na zařazení do čísla 8713 KN, neboť z důvodu jeho původního určení nevyhovuje jiným osobám, které netrpí invaliditou (bod 41). Zároveň Soudní dvůr odkázal i na dřívější rozsudek ve věci *Lecson Elektromobile*, podle něhož z vysvětlivek k číslu 8713 KN jasně vyplývá, že rozhodující pro zařazení zboží do tohoto čísla jsou speciální prvky pro invalidy a že pod toto číslo spadají vozidla speciálně určená pro dopravu zdravotně postižených osob. Skútry poháněné motorem (pojízdne skútry) vybavené odděleným, nastavitelným sloupkem řízení jsou naopak z tohoto čísla vyloučeny a zařazují se do čísla 8703 KN (bod 43).

^{**}) *limitation non marginale de la capacité de marcher; non-marginal limit on the ability to walk*

[42] Vozík SELVO právě takový sloupek má. Nadto jeho maximální rychlost přesahuje 10 km/h. Podle popisu se jeví, že byl navržen zejména pro starší osoby s lehčími zdravotními potížemi, jejichž schopnost chůze je omezena nevýznamně. Nejde tedy o vozidlo určené jen pro invalidy (body 44 a 45). Právě v tom, že se číslo 8703 KN vztahuje na přepravu osob obecně, zatímco číslo 8713 KN se vztahuje zvláště na dopravní prostředky pro invalidy, přitom spočívá rozdíl mezi těmito čísly, vyplývající už z jejich názvů (bod 48). To, že vozík mohou používat invalidní osoby, nebo dokonce že vozík může být k jejich užívání upraven, nemá žádný vliv na jeho zařazení do čísla 8703 KN, neboť jej k celé řadě jiných aktivit mohou používat osoby, které žádné zdravotní postižení nemají, ale které se z různých důvodů přemísťují na kratší vzdálenosti raději jinak než pěšky (bod 49).

[43] Protože číslo 8703 KN vyložil Soudní dvůr už v rozsudku *Lecson Elektromobile* tak, že pod ně spadají vozidla se stejnými znaky a vlastnostmi, jak má vozík SELVO, není nezbytné analogicky použít nařízení Komise č. 718/2009 na sazební zařazení vozíku do tohoto čísla (bod 50).

3.2.4 Právní posouzení NSS po odpovědi Soudního dvora

[44] Z odpovědi Soudního dvora je zřejmé, že rozsudkem ve věci *Invamed Group* neměly být překonány jeho dřívější závěry ve věci *Lecson Elektromobile*, v níž Soudní dvůr vycházel z vysvětlivek, které z čísla 8713 KN vylučují vozidla s odděleným řídicím sloupkem; rychlost vozíků pro invalidy nadto nemá přesahovat 10 km/h. Naproti tomu ve věci *Invamed Group* jen zcela obecně uvedl, že vysvětlivky ke KN nemohou změnit výklad položek sazebníku KN, aniž se vyjádřil k tomu, zda právě vysvětlivky k číslu 8713 KN dosah tohoto čísla mění, či nikoli. Že nemění, potvrdil Soudní dvůr, který z vysvětlivek ve své odpovědi na předběžnou otázku znovu vycházel. Už jen proto, že vozík SELVO má (v rozporu s vysvětlivkami) oddělený řídicí sloupek a může dosáhnout rychlosti až 16 km/h, by neměl být sazebně zařazen do čísla 8713 KN.

[45] Dále z odpovědi Soudního dvora vyplývá, že pojem „invalidé“ nelze vykládat natolik široce, aby zahrnoval například i starší osoby s lehčími zdravotními potížemi. Zejména pro ně je však vozík SELVO podle Soudního dvora navržen, respektive *určen*.

[46] Nelze popřít, že vozík mohou používat invalidé (byť zjevně ne všichni). To však ještě neznamená, že je určen *právě a jen* pro invalidy a vzhledem k tomuto původnímu určení nevyhovuje jiným osobám, které invaliditou netrpí (*Invamed Group*, bod 26). Vozík i těmto osobám jistě vyhovuje. Nemá žádné znaky ani vlastnosti, kvůli kterým by byl nevhodný i pro jiné osoby. Jak naopak správně říká GŘC: vozík je svým vzhledem, výbavou, rychlostí, bezpečností a pohodlností vhodný a bez omezení či nutných úprav použitelný pro široký okruh osob. Už na první pohled se zdá vhodný (*nikoli pro ty, kteří jej nezbytně potřebují k životu, protože buď nemohou chodit vůbec, nebo jen s většími obtížemi, ale*) především pro seniory a jiné osoby, které se kvůli svému zdravotnímu stavu nemohou pohybovat ve venkovním prostředí na delší vzdálenosti, avšak jsou schopny se pohybovat v domácnosti, na krátké vzdálenosti či bez zátěže.

pokračování

[47] Žalobkyně argumentuje, že vozík je malý, pomalý a pro běžné užívání nepraktický, takže i osoby s nevýznamně omezenou schopností chůze raději budou chodit pěšky. Tyto argumenty však nejsou přesvědčivé.

[48] Zaprvé, vozík nemá sloužit k přepravě dalších osob či nákladů. Pro potenciální uživatele má být alternativou k pěší chůzi, nikoli k jiným dopravním prostředkům. To, že je vozík určen jen pro jednu osobu, tedy nijak nebrání tomu, aby jej užívaly neinvalidní osoby, typicky třeba senioři pro cesty na nákup, na poštu či jen tak na projížďky po venku. Naopak invalidům může v užívání vozíku bránit právě to, že je – ve srovnání s běžnými invalidními vozíky – relativně velký (a těžký), což jim může zkomplikovat například cestování hromadnou dopravou, používání výtahů, schodišťových a zdvižných plošin, nájezdových ramp a podobně.

[49] Zadruhé, vozík vůbec není pomalý. Rychlost vozíku je opět třeba srovnávat s rychlostí pěší chůze, nikoli s rychlostí jiných dopravních prostředků. Vozík přitom může dosáhnout rychlosti až 16 km/h, což je zhruba třikrát více než průměrná rychlost chůze zdravého člověka, natož člověka, který má „jen“ lehké zdravotní potíže. Je tedy dostatečně rychlý na to, aby i pro neinvalidní osoby představoval pohodlnou alternativu k (namáhavé) chůzi. Naopak pro invalidy může být vozík s ohledem na jejich omezené možnosti pohybu a ovládání až příliš rychlý (což je patrně důvod, proč vysvětlivky k číslu 8713 KN požadují maximální rychlost vozíku do 10 km/h).

[50] Zatřetí, kvůli nedostatečné praktičnosti (či horší ovladatelnosti) nelze vozík považovat za obecně nevhodný či nepoužitelný pro neinvalidní osoby. Ty totiž mohou jeho využití přizpůsobit okolnostem – buď mohou z vozíku sesednout a jít pěšky, bude-li to v dané situaci lepší, nebo vozík pro přepravu na některá místa vůbec nepoužívat. Nad výhodami, které jim užívání vozíku místo chůze poskytuje, nemohou případné dílčí nevýhody převážet. Naopak, pro invalidy může horší ovladatelnost představovat podstatnou překážku. Ti, kteří nemohou chodit vůbec, se totiž musejí přepravovat i ve vnitřním, někdy dost stísněném prostředí, což na vozíku zřejmě není možné vůbec, nebo jen těžko (konstrukce podvozku neumožňuje otáčení na místě; oddělený řídicí sloupek navíc brání čelnímu přístupu ke klikám od dveří, ke kuchyňské lince, k pracovnímu stolu či k jinému nábytku, takže je nutné sesednout, natahovat se nebo najíždět bokem).

[51] Dále má žalobkyně za to, že neinvalidní osoby nijak nevyužijí speciální prvky ulehčující invaliditu; prý je tyto prvky od užívání vozíku spíše odradí. Vozík však žádné takové prvky nemá. Znaky, které vyzdvihuje žalobkyně (polohovatelné a otočné sedadlo s područkami; protiskluzová plošina na chodidla; doplňková sada kol proti naklánění; integrované ovládání, s možností nastavit ovládání jednou rukou; elektromagnetická brzda, která vozík zastaví, jakmile se uvolní pákový ovladač), vozík nijak nepředurčuje k tomu, aby jej užívali právě a jen invalidé (k plošině na chodidla a ke kolům proti naklánění viz *Lecson Elektromobile*, bod 22). Vozík je díky těmto znakům lépe ovladatelný, pohodlnější anebo bezpečnější prakticky pro každého uživatele. Samozřejmě že například polohovatelné a otočné sedadlo usnadní nasedání a jízdu i invalidům, ale stejně tak i jiným uživatelům, zejména starším a hůře se pohybujícím osobám (které však invalidní nejsou). Nejde zkrátka o natolik speciální znaky, aby díky nim bylo možné vozík považovat za určený jen pro invalidy a kvůli nim zároveň za nepoužitelný či nevhodný pro jiné osoby.

[52] Byť čtvrtý senát ve věci 4 Afs 125/2018 uvedl, že sporný vozík je vybaven speciálními prvky k ulehčení invalidity, žádný takový prvek nezmínil ani jako příklad. Jakákoli konkrétní zmínka chybí i v napadeném rozsudku, v němž městský soud vycházel právě z rozsudku čtvrtého senátu. Soudní dvůr při rozhodování o předběžné otázce žádné speciální prvky neviděl, a nevidí je teď ani desátý senát. Proto uzavírá, že vozík SELVO není „vozík pro invalidy“ podle čísla 8713 KN. Naopak jde o vozík určený pro přepravu osob obecně, a tedy spadá do čísla 8703 KN.

[53] Tento závěr potvrzuje i nařízení Komise 2021/1367, které vozidla se stejnými znaky a vlastnostmi, jaké má vozík SELVO 4800 (ten je v nařízení ilustrativně vyobrazen), zařazuje do čísla 8703 KN. Nařízení jistě nelze v této věci použít přímo, neboť by se jednalo o retroaktivní použití právního předpisu. Může však sloužit jako dodatečné potvrzení závěrů celních orgánů – tedy jako uzákonění správného výkladu celního sazebníku, který zde byl či měl být už od počátku (5 Afs 27/2012, bod 68; nebo nedávný rozsudek NSS ze dne 22. 5. 2024, čj. 2 Afs 113/2023-43, bod 52). Právě takto s nařízením navrhlo pracovat i GRČ: pro účely sazebního zařazení je nepoužilo (*ani nemohlo, protože nařízení bylo vydáno až během řízení o kasační stížnosti*), jen na něj odkazovalo na podporu svých závěrů.

[54] Pro úplnost NSS dodává, že Soudní dvůr v rozsudku *BG Technik* současně odpověděl na předběžnou otázku Krajského soudu v Ostravě (ve věci vedené pod sp. zn. 22 Af 21/2022), zda vozík SELVO může být zařazen do čísla 8713 KN navzdory novému nařízení. Předmětem věci řešené krajským soudem totiž byl dovoz vozíku po účinnosti nařízení, které se tak mělo použít jako právní předpis. Soudní dvůr odmítl veškeré argumenty krajského soudu a žalobkyně uplatněné s cílem použití nařízení vyloučit. Mimo jiné i argument, že podle rozhodnutí Ministerstva dopravy o schválení technické způsobilosti je vozík určen pro invalidy. Způsob, jakým se zbožím nakládají jiné než celní orgány na základě vnitrostátní úpravy sledující jiné cíle než KN, totiž není pro účely sazebního zařazení rozhodující (*BG Technik*, bod 53).

3.2.5 Vyjádření žalobkyně k rozsudku Soudního dvora

[55] V době těsně před rozhodnutím NSS (*a dávno po uplynutí lhůty, kterou soud stranám stanovil*) obdržel soud od žalobkyně vyjádření k rozsudku Soudního dvora. Ten prý neodpověděl na všechny předběžné otázky desátého senátu a zároveň překročil svou pravomoc, neboť sám vyloučil zařazení vozíku do čísla 8713 KN (ačkoli to měl ponechat na vnitrostátních soudech, jejichž úkolem je zařazení „provádět a korigovat“). Protože o sazebním zařazení mají rozhodovat vnitrostátní soudy, měl by NSS respektovat své dřívější pravomocné rozhodnutí a rozhodnout stejně. Opačné rozhodnutí by musel podrobně zdůvodnit, což v tomto případě zahrnuje i technické a zdravotnické detaily. Proto žalobkyně navrhla, aby soud případně jmenoval znalce, který by určil, zda vozík SELVO má charakteristiky určující jeho použití invalidními osobami. Současně vyjmenovala přes třicet znaků či vlastností vozíku, které (v souhrnu) považuje za speciální prvky ulehčující invaliditu.

[56] Dále Soudní dvůr podle žalobkyně překročil svou pravomoc tím, že určil, jaké druhy osob anebo postižení lze podřadit pod pojem „osoba s nikoli nevýznamným omezením schopnosti chůze“. Závěr Soudního dvora, že starší osoby s lehčími zdravotními potížemi

pokračování

nelze považovat za osoby, jejichž schopnost chůze je omezena nikoli nevýznamně, je nepodložený a nepřezkoumatelný; nelze jej tak použít ani jako vodítko pro rozhodování vnitrostátních soudů. Právě u starších lidí má omezená schopnost chůze mnohdy podstatný vliv na jejich každodenní pohyblivost a vyžaduje asistenci (např. speciální pomůcky). Přitom existuje nespočet druhů a důvodů omezení chůze u této skupiny lidí. Stejně tak je široké i spektrum dalších osob s nikoli nevýznamným omezením schopnosti chůze, kterým je vozík SELVO určen a které jej budou využívat.

[57] NSS s těmito úvahami nesouhlasí.

[58] Soudní dvůr na předběžné otázky desátého senátu odpověděl. Podstatou těchto otázek totiž v konečném důsledku bylo, zda má být vozík zařazen do čísla 8713 KN. Odpověděl-li Soudní dvůr tak, že nemá, svou pravomoc tím nepřekročil (ostatně srovnej jeho rozsudek ve věci *Lecson Elektromobile* s odpovědí formulovanou obdobně). Argumenty žalobkyně svědčí o nepochopení významu řízení o předběžné otázce. V něm má Soudní dvůr dát předkládajícímu soudu užitečnou odpověď na otázku týkající se výkladu unijního práva. Zde ve svém rozsudku (*stejně jako snad v každém jiném rozsudku ve věci sazebního zařazení*) uvedl, že jeho úloha spočívá spíše v tom, aby vnitrostátnímu soudu objasnil kritéria, která takovému soudu umožní zboží správně zařadit do KN, než aby zboží zařadil sám (*BG Technik*, bod 38). Z toho však nelze dovodit, že by Soudní dvůr sám nemohl v řízení o předběžné otázce dát takovou odpověď, na základě které bude správné sazební zařazení zboží zcela jednoznačné; respektive nelze tvrdit, že o správném zařazení mohou vždy rozhodovat jen vnitrostátní soudy. Stále jde totiž o výklad unijního práva. Soudní dvůr se obvykle na poli předběžných otázek týkajících se sazebního zařazení sám omezuje z praktických důvodů – jednoduše proto, že sám nemá dost informací, aby věc posoudil komplexně. Protože však jeho dosavadní rozsudky *Lecson Elektromobile* a *Invamed Group* vyvolávaly nejasnosti a Soudní dvůr patrně v tomto případě usoudil, že má informací dostatek, rozhodl sám tak, že vozík se znaky popsány v předkládacím usnesení nespadá pod číslo 8713 KN.

[59] Současně tím Soudní dvůr překonal dřívější vnitrostátní judikaturu, podle které tentýž vozík pod číslo 8713 KN spadá. Ukázal-li se názor čtvrtého senátu NSS (resp. jeho výklad unijního práva) ve věci 4 Afs 125/2018 jako nesprávný, desátý senát ani nemůže rozhodnout stejně. Pokud stěžovatelka požaduje, aby desátý senát respektoval dřívější rozsudek čtvrtého senátu, zároveň jej tím vyzývá, aby nerespektoval rozsudek Soudního dvora. Její požadavek přitom vychází z mylného předpokladu, že ve věcech sazebního zařazení je Soudní dvůr v podstatě jen nějaký poradní orgán a že konečné slovo vždy mají vnitrostátní soudy. Tak tomu ale není. Soudní dvůr je i v těchto věcech nejvyšším unijním soudním orgánem, jehož závazný výklad (unijního) práva je třeba respektovat.

[60] Soudní dvůr nepřekročil svou pravomoc, ani když uvedl, že starší osoby s lehčími zdravotními potížemi nelze považovat za „osoby s nikoli nevýznamným omezením schopnosti chůze“. Byl to přece právě Soudní dvůr, který takto (v rozsudku *Invamed Group*) definoval pojem „invalidé“. Nemohl tedy překročit pravomoc tím, že svou vlastní obecnou definici vyjasnil (což po něm desátý senát i chtěl – viz bod 25 a násl. předkládacího usnesení).

[61] Seznam znaků a vlastností vozíku, které žalobkyně považuje za speciální prvky ulehčující invaliditu (*a vůbec poprvé v kasačním řízení se to snaží i nějak rozvést*), je v podstatě vyčerpávajícím popisem *všech* znaků a vlastností vozíku. Ani v tomto seznamu však desátý senát nevidí žádné znaky či vlastnosti, které by vozík předurčovaly k tomu, aby jej užívali právě a jen invalidé, či které by vozík odlišovaly od jiných, „neinvalidních“ vozíků. Žalobkyně to ostatně ani netvrdí. Jen jako jeden ze znaků zmiňuje „*funkce přizpůsobené osobám s omezenou pohyblivostí*“ (což vysvětluje jen zcela obecně tak, že „*celkový design vozíku je navržen tak, aby vyhovoval specifickým potřebám uživatelů*“) a dále tvrdí, že jednotlivé znaky a vlastnosti jsou speciálními prvky ve svém souhrnu. Konkrétně však opět uvádí jen znaky a vlastnosti, které vozík dělají lépe ovladatelným, pohodlnějším anebo bezpečnějším pro kohokoli. To lze ilustrovat třeba hned na prvním bodě seznamu:

„Dvě sady kol dotýkající se země: Vozík je vybaven dvěma sadami kol, které zajišťují optimální stabilitu během pohybu. Tato konstrukce minimalizuje riziko převrácení nebo ztráty rovnováhy, což je zásadní pro bezpečnost uživatelů s omezenou pohyblivostí.“

Kromě znaků, o kterých se už NSS zmínil výše, nově žalobkyně (*vůbec poprvé v celém dosavadním řízení*) řadí mezi speciální prvky například široká kola, nastavitelný omezovač rychlosti, elektrický pohon, snadnou údržbu, odolnost materiálů (i vůči počasí), LED světla, klakson, dobíjecí baterii či ukazatel stavu baterie. Považovat cokoli z toho za speciální prvek ulehčující invaliditu je absurdní.

[62] Zda vozík na rozdíl od jiných dopravních prostředků má, či nemá znaky a vlastnosti určující jeho použití invalidními osobami, není natolik odborná otázka, na kterou by mohl a musel odpovědět jen znalec (toho ostatně pro své rozhodnutí ve věci 4 Afs 125/2018 nepotřeboval ani čtvrtý senát). Proto soud návrhu žalobkyně na ustanovení znalce nevyhověl.

4. Závěr a náklady řízení

[63] Kasační stížnost je důvodná, proto NSS napadený rozsudek městského soudu zrušil a vrátil mu věc k dalšímu řízení. Městský soud v něm bude vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku.

[64] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne městský soud.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. února 2025

Michaela Bejčková
předsedkyně senátu